

(Geloofsvertrouwen) ... wordt niet beschaamd!

Liturgiesuggesties:

Gezang 427: 1, 2 en 8

Psalm 138: 1 en 4

Schriftlezingen: Psalm 31: 20-25 en 2 Korinthiërs 5: 11-21

Psalm 118: 3 en 5

Gezang 432: 1, 2 en 3

Gezang 423: 1, 2, 3 en 4

***

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongelui.

Ik las een oud verhaal. Het speelt zich af in de Middeleeuwen.
Het gaat over een man, die een slecht leven achter de rug heeft.
Hij heeft gestolen en bedrogen.
Hij heeft zijn vrouw en kinderen in de steek gelaten.
Niets kan hem meer binden.
Alleen een dik boek, dat hij altijd bij zich heeft.
Dat zal hij nooit loslaten.
Het is namelijk het boek, waarin heel zijn leven beschreven staat.
Hij heeft het lief, als zijn eigen leven.

Op een dag wandelt hij over een wankel bruggetje over een rivier.
Om zijn evenwicht te bewaren moet hij plotseling zijn boek loslaten.
Prompt verdwijnt dat boek in het water.
Dat bezorgt hem zo'n schrik, dat hij - hoewel hij niet kan zwemmen - pardoes zijn boek na springt in het water.
Als een voorbijgaande schipper hem niet had gered, dan was hij zeker verdronken.

De man komt gelukkig weer bij bewustzijn.
Natuurlijk is het eerste dat hij vraagt: Waar is mijn boek?
Tot zijn vreugde blijkt zijn boek weer boven water te zijn gekomen.
Gretig grijpt hij ernaar en begint erin te bladeren.
Hij zoekt naar zijn oude leven.
Maar - u begrijpt het al - het water heeft alles weggespoeld.
Van heel zijn oude leven is er geen letter meer te vinden.
Alleen op de eerste bladzijde staat nog in sierlijke letters te lezen: 'Mijn leven ...'
Verder staat er niets meer.
Het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen!

*

Vandaag beginnen we, broeders en zusters, jongelui, aan een nieuw kalenderjaar.
Het jaar onzes HEREN 2002.
Het oude is voorbijgegaan ... het nieuwe is gekomen.
Wat is het nieuwe dat God ons in dit jaar te bieden heeft?

Het is “het goed”, waar David, de dichter van Psalm 31 het over heeft in vers 20.
“Hoe groot is het goed, dat Gij hebt weggelegd voor wie U vrezen, dat Gij bereid hebt voor wie bij U schuilen.”

Als thema heb ik boven de verkondiging gezet: Geloofsvertrouwen ... wordt niet beschaamd!

God heeft iets ‘goeds’ voor ons in petto.
Een “goed” dat God ons uit genade geeft.
Dat wij slechts in geloof kunnen ontvangen.
God geeft ons iets ‘goeds’.
Een “goed” dat we slechts uit genade ontvangen.
Dat is ‘iets’ wat wij niet verdiend hebben.
Sterker nog ... we hebben er eigenlijk helemaal geen recht op.
En toch ... uit genade heeft God dat ‘goed’ voor ons weggelegd.
God heeft het zijn kinderen ... “bereid”.
Het ligt dus klaar bij God.
Als een verrassing houdt God het nog voor ons verborgen.
Hij houdt het voor ons ... in petto.
Voorlopig is het nog opgeborgen.
We kunnen het dus nog niet zien.
We kunnen het nog niet in onze handen nemen.
Maar ... het ligt voor ons klaar.
God heeft het ons “bereid”.
Het “goed”, het goddelijke “goed”.
Zomaar kan het te voorschijn komen.
Dan zullen alle mensen het zien.
Wat zullen ze dán staan te kijken.
Trouwens ... wij zelf natuurlijk ook.

*

Dat wat God voor ons in petto heeft is dus door God nog voorlopig “weggelegd”.
Het wordt hier door David, de psalmist, voorgesteld als een schat.
Een schat die de Here God in zijn hemel-kluizen klaar heeft liggen.
Een kostbaar geschenk. Een erfenis.
De grootste schat die mensen kunnen indenken.
David heeft er eigenlijk geen woorden voor.
Dat goddelijke geschenk is zó kostbaar, zó onmetelijk groot, dat je het begin noch het einde ervan kunt overzien.
“Hoe groot is het goed ...”

En weet U ... God doet niets liever dan dat “goed” ook uit te delen.
Hij staat als het ware te popelen om iedereen in dat geschenk te laten delen.
Iedereen? Mag iedereen delen in dat goddelijke “goed”?
Voor wie die schat is weggelegd? Voor wie die schat is bereid?
Voor allen wie God vrezen! ... is het antwoord van David.
Voor hen is dat goddelijke “goed” weggelegd.
Voor hen, die de HERE vrezen.
Die bij Hem schuilen.

Dat zijn twee uitdrukkingen die hetzelfde willen zeggen.
Dat vinden we heel vaak in de Psalmen, dat twee keer hetzelfde wordt gezegd ... met andere woorden omschreven.
Zij, die God vrezen, zijn zij ... die bij Hem schuilen.
Net als David ... weet u nog van gisteren.
Opgejaagd door vijanden ... zoekt hij bij de HERE bescherming.
God is voor hem als een beschuttende rots, als een sterke vesting.
Op de HERE is zijn geloofsvertrouwen.
Niet op mensen ... niet op eigen mogelijkheden stelt David zijn vertrouwen.
Op de HERE. Op Hem alleen.

*

We beginnen, broeders en zusters, jongelui, vandaag aan een nieuw kalenderjaar.
Het jaar onzes HEREN 2002.
Ook dit jaar mag ons geloofsvertrouwen zijn op de HERE.
De God, die Zich aan ons leven heeft willen verbinden.
De God van Abraham, van Isaäk en van Jacob.
De God van David, de dichter van Psalm 31.
De God en Vader van onze Here Jezus Christus.
Want ongetwijfeld hebt u en heb jij al begrepen dat Hij het "goed" is dat God ons en alle mensen heeft bereid.
Het is kerstfeest geweest.
Gods eigen Zoon is naar deze wereld gekomen.
Om deze wereld, om u en jou en mij, te redden, te verlossen.
Als het Kind van de voerbak heeft Gods Zoon zichzelf moeten vernederen.
Bij mensen was geen plaats, waar Hij zijn hoofd kon neerleggen.
En dertig jaar later hangt Gods Zoon aan het ruwhouten kruis.
Als de Vrededorst, die vrede, shalom op aarde brengt, door te sterven aan dat vervloekte hout.
Hij is het "goed" dat God voor ons in petto heeft.
Het lag nog in Gods schatkamers verborgen.
Maar het is openbaar, zichtbaar en tastbaar geworden in het Kind van de voerbak.
Dit Kind, die "goed" wil God schenken aan allen die in Hem geloven.
In geloof mogen wij delen in dit goddelijke geschenk.
In geloofsvertrouwen mogen wij onze redding van dit Kind verwachten. Jezus, de Christus. Zoon van God, zoon van Maria.

*

Geloofsvertrouwen ... waar vind je dat nog?
Vreze des HEREN ... past dat nog wel in onze tijd?
Ja zeker. Want dwars door al ons menselijk denken en handelen ... werkt God aan zijn toekomstplannen voor deze wereld.
Met Hem mogen we rekening houden ... ook in het nieuwe jaar dat voor ons ligt. Hij heeft bewezen betrouwbaar te zijn.
Geloofsvertrouwen ... wordt niet beschaamd.

Het Kind van de voerbak komt eens als Koning der koningen terug op deze aarde.
Dan zullen we - ten aanschouwen van alle mensenkinderen - voor eeuwig mogen
delen in het "goed" dat God heeft weggelegd voor allen die bij Hem schuilen.

U en jij en ik.

Een goed en gezegend nieuwjaar wens ik u allen toe. Met deze God.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Haarlem 1 januari 2002

! Graag een mailtje waneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !